

à Jove excussus est equo, ut in Terram decideret; ipse verò Equus à Jove ceteris Astris adjunctus est. Idem Pegasus famâ nominis notissimus, ob Caballinum Fontem Musarum, quem ungulam suam in Helicone saxo allidens aperuit. Ovidius 3. Fastor.

Creditur hic cæsa gravida cervice Medusa
Sanguine respersis profluisse comis.
Huic supra nubes et subter sidera lapsa,
Cælum pro terrâ, pro pede penna fuit:
Iamque indignanti novâ frangere receperat ore,
Cum levis Aonias ungula fudit aquas.
Nunc fruitur Cælo, quod pennis ante petebat,
Et nitidus Stellis quinque decemque micat.

Nomina. Nominum diversorum occasionem fabula dicte aper-
runt. Vocatur itaque Equus, ἵππος; Equus Gorgoneus;
Equus Medusæ; Equus Major, Equus Secundus, Major,
Alnus, Polanus, Aereus, Dimidiatus; ἡμισυ ἵππος
ἰππος, Nonno; Isidoro & Lamprido Sagmarum Caballus,
i. e. Ephippiatus, quandoquidem olim alarum loco cum
Ephippio pingebatur. Bellerophon; Bellerophontes; Fon-
tis Caballini repertor; Atellanippe, perpetram Atellanip-
pe, alius Theano; Arabice Alpheraz; Alphas Alathem;
Stellæ. Alpharaz secundum Schickardum, i. e. Equus. Constella-
tio ipsa 20. insignitioribus Stellis efficta, quatuor Secunde
Magnitudinis in quadratam figuram componit. Ex alio-
rum mente 23. Stellæ suæ imagini effingendæ adhibet,
colore suo Martem & Mercurium referentes. Aratus &
Hyginus 18. Ovidius, ut ex modo commemoratis versi-
bus ejus patet, 15. & Ptolemaus 20. Stellæ eidem As-
terismi assignant. Os Pegasi ἵππου ὄσος Græcè quod idem est
in bestis, quod vultus in hominibus: Interpretibus Al-
magesti Atelida vel grumium, quod eodem tendit, & Gal-
lis Mufæu, Italsque Grugno dicitur; Arabibus verò Enif;
Enif Alpheraz secundum Scaligerum; Amphol Pharsæ, i. e.
Nefus Equi Schickardo. Ex duabus in Corpore sub ala,
quæ Borea est, Clavio & Rainboldo Quarte, alius Quintæ
Magnitudinis, à nonnullis Markab, i. e. Ephippium, aut sa-
gna, vel Stragulum, quod Equis inferuntur equitationis
causâ, appellatur, Schickardus Markabon legit. Markab
nomen Tycho, & qui ipsum sequuti sunt Prime attri-
buerunt Stelle, quæ in alâ cernitur. Stelle in eductione
cruris Scheat Alpheraz est Arabibus; Saidol Pharsæ, i. e.
brachium Equi Schickardo.

XXII.

ANDRO-

MEDA.

Nomina. XXII. ANDROMEDA, cuius ἀνδρομέδης in Ce-
pheæ commemorata est, Constellatione suâ 27. Stellæ con-
gregat, ut Tycho & Longemontani Observationes indi-
cant; Ex aliorum autem enumeratione 23. tantum Stel-
læ fulget, quas colore & proprietate cum Planeta Venere
convenire ajunt. Varia quoque ut ceteri Asterismi nomi-
na habet. Atalier Catenata dicitur à Cathenâ, quâ ali-
gatam fingunt. Aratus dicitur ὅτι κἀντα ἔχει ἐν ἑσπέρῃ: Vincu-
laque in Cælo retinet quoque: Nonnus lib. 47.

ἀνδρομέδης ἔχει ἐν ἑσπέρῃ
ἑσπέρῃ ἀνδρομέδης ἔχει ἐν ἑσπέρῃ

Idem lib. 25. Andromedam ipsam ita loquentem fingit:

ἑσπέρῃ ἀνδρομέδης ἔχει ἐν ἑσπέρῃ
ἑσπέρῃ ἀνδρομέδης ἔχει ἐν ἑσπέρῃ

Devo-

tus.

Virgo devota Germanico vocatur; Pesti devota futura; Vir-
gilius lib. 1. Aeneidos de Didone, quam his verbis notat pe-
nitentis addictam pernicioso & exitiali amor: Itâ Cicero 3.
Tuscul. Devotus, & donatus studiis; Sic etiam Phædrus Fab.
63. Devotam vino siliam, i. e. deditam: Pesti pro exitio
ferè ponitur, ac Cæsarius eos barbarissimè censet, qui hoc
nomine pro morbo, quem Veteres pestilentiam vocarunt,
utuntur. Andromeda Pesti devota futura dici videtur, quia
exitio tradita, & addicta fuit, quo tamen eam Persens li-
beravit. Persæ itidem nominatur à Persæ liberatore, &
marito; Abraham Indus Magister in Stellarum enumera-
tione nuncupat Mulierem carentem marito, falsâ Græci no-
minis Etymologiâ forsitan deceptus. Quibusdam etiam
Pitulus Maribus Cathenatus dicitur: Arabibus verò Alma-
ra; Almesfesta. Tres Secunde Magnitudinis Stellæ hic A-
sterismus habet. Prima in Capite, ὁ ἄστρον ἰπποῦ ἀνδρομέ-
δης ἑσπέρῃ; quæ & Caput Andromeda, & Umbilicus Pegasi
nuncupatur, quia utrique Constellationi communis est.
Stellæ. Altera Australior ἐν τῇ ἑσπέρῃ, in cingulo, Arabibus
Mirach; Mirath; Mirar; Miras; Schickardo Mizar, vel

nominativâ enunciatione Mizaron, i. e. Cingulum, Pra-
cinctorium. Tertia, quæ est Lucida in pede Australi, Ala-
mak, Alamae, Almak, vel Elamak, i. e. profunda secun-
dum Schickardum.

XXIII. TRIANGULUM à suâ Figurâ Tri-
angulari, tria crura sive latera complectente, appellatio-
nes pluraque sibi adscivit, idcirco dictum etiam Trique-
trum; Tricuspis; ἑξήγωνος; Triplicitas; Orbis Terrarum
Tripartitus; Triangulum Septentrionale; Διάνη; Δελτοτον
ob literæ Alphabeti Græci quartæ similitudinem; πνεῦμα
δύο, Fluvii donum, Herodoto; Νίλι donum Manilio; Ni-
lus; Egyptus. Arabibus Murlathum; Murlatum; Almu-
talet; Schickardo Atlaton, sive cum articulo, Almu-
lato, i. e. Triplicatum. Theone monente, Triangulum Figura
est ἰσοσκελὲς non ἰσοπλευρὸν, quod tamen aliis tria aqua-
lia latera habere, & ideo ἰσοπλευρὸν esse videtur. Ex h, inquit
Theon, ἡ δὲ ἰσότης γινώσκται ἀπὸ τῆς ἰσότητος
ἑξήγωνος ὅτι τὰς ἑξήγωνος ἰσότητες ἐστὶ.

Quæ ad verbum ferè expressit Cicero:
Hinc spatio ductum simili latus extat utrumque
At non tertia pars lateris: namque est minor illis.
Sed Stellæ longe densis præclara velucet.

Germanicus Cæsar in Arateis Phenomenis.

Est etiam propriore Deum cognoscere motu
Deltoton, si quis donum hoc spectabile Nili,
Divitibus generatum undâ in sede notabit.
Tres illi laterum ductus, æquata duorum
Sunt spatia, unius brevior, sed clarior ignis.
Hunc Aries juxta: medium Deltoton habebis
Inter Langeri vergum, & Cepheida maslam.

Avienus in Phenomenis Arateis.

Simile & latus istud utrumque
Porrigitur, summum signo caput angulus arctat,
Et gemini suprema juxta vicinia moriet.
Tertia qua stantes sustentat linea ductus,
Parcior, aut simili sese sub limite tendit;
Sed contracta modum geminâ face flammigera-
rum
Stellarum superat.

Manilius in Astronomicis.

Cui succedit iniquo
Divisum spatio, qui tertia lampada dispar
Conspicitur paribus Deltoton nomine salus
Ex simili dictum.

Triangulum Cælo illatum voluit quidam ob primam li-
teram in voce Διός, quæ trianguli figuram representat.
Theon dicit Διὸς τὸ πνεῦμα & ἐν ἑσπέρῃ ὅτι ἰπποῦ ἑσπέρῃ. Alii
verò autumant, Mercurii hoc signum fuisse proprium, &
ab eo impositum Arietis capiti, quod signum, alias ob-
scurius aliquantum, eo illustrius, & magis conspicuum
redderetur. Ex nonnullorum etiam mente, hujus As-
terismi Figura, vel Nilum, vel Siciliam, vel Veteribus co-
gnitas tres Orbis partes representat. Iulii Hygini Poët.
Astronom. consulatur. Ex Tychois Observationibus Lon-
gemontani in hac Constellatione indicat Quarte Magni-
tudinis quatuor Stellæ, & Quintæ unam, quibus una ad-
huc Sextæ Magnitudinis ex Bayeri Observationibus accessit.
Alii tantum quinque agnoscunt Mercurialibus virtutibus
præditas.

Hæc sunt Septentrionales Constellationes Stellarum in Bo-
reali Hemispherio commorantium, & in suos Asteris-
mos digestarum, quibus additi sunt adhuc à Recentiori-
bus nonnulli Novi Asterismi, quæ Informes & Sporades
i. e. sparsiles, & quasi palantes Stellæ in certas Figuras
redigunt.

XXIV. JORDANES FLUVIUS seu Ἰορδάνης
se Majoris Cauda, & brachio, quem Bootes extendit, JORDA-
ex duobus fontibus Ior & Dan, Stellæ quasdam defi-
gnantibus, exoritur flumine suo plures ex istis stellis
colligit, quæ inter Booten, Ursam Majorem, Leo-
nem & Aurigam, sine aliquâ certâ formâ, dispersæ
sunt.

XXV. CA-

XXV. G. RAFFA. XXV. CAMELOPARDALIS, vel GI-
RAFFA. RAFFA suæ Figuræ circuitu, Stellarum illarum ma-
ximam comprehendit partem, quæ inter Polum Septen-
trionalem, Cassiopeam, Perseum, & Ursæ Majoris Caput,
sine aliquâ figurâ, dispersæ conspiciuntur.

XXVI. APES. XXVI. APES Asterismi sui ambitu claudit qua-
tuor Stellæ, quæ inter Triangulum, & Arietis caudam
in obtutum oculorum prodeunt.

XXVII. TIGRIS ET EUPHRATES, in-
TIGRIS, ter Cygnum & Aquilam, usque ad Serpentarium, excut-

rentes, potissimum earum Stel-
larum colligunt, quæ ibidem dissi-
pata à Veteribus redactæ non fuer-
unt. In his Imaginibus Sex potissimè
atque peculiaribus suis nominib;
quentes verius comprehendunt

Arcturnus, Lyra, Gorgoneum,
Capella,
Et Faciles Hædi, Cassiope

